Prima instanță: Judecătoria Căușeni, sediul Central, judecător Țîbîrnă Ina
Dosarul nr. 2a-4597/24 (2-23172008-02-2a-16122024)

D E C I Z I E

28 mai 2025 mun. Chișinău

Colegiul Civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

Instanța de judecată compusă din:
Președintele şedinţei, judecătorul Ana Panov
Judecătorii Lucia Bagrin și Diana Corlăteanu
Grefierul Irina Bolduratu

examinând în ședință de judecată publică, cererea de apel declarată de Safonov Andrei,

împotriva hotărârii Judecătoriei Căușeni, sediul Central din 15 august 2024, prin care a fost respinsă acțiunea,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Safonov Andrei împotriva Alionei Dorneanu (Safonov) cu privire la modificarea cuantumului pensiei de întreținere a copilului minor,

A C O N S T A T A T:

La 30 noiembrie 2023, prin intermediul oficiului poștal, Safonov Andrei, reprezentat de avocatul Proca Ion a depus în instanța de judecată cerere de chemare în judecată împotriva Alionei Dorneanu (Safonov) cu privire la modificarea cuantumului pensiei de întreținere a copilului minor, prin micșorarea acesteia, cu stabilirea pensiei de întreținere a copilului minor, *****, în cuantum de 1 025 de lei.

În motivarea acțiunii, reclamantul Safonov Andrei a susținut că, la ***** a încheiat căsătoria cu Dorneanu-Safonov Aliona, fiind înregistrată la Primăria s. Chircăiești, r-nul Căușeni. Iar, din căsătorie, la **********.

A menționat, că prin hotărârea Judecătoriei Căușeni din 2 martie 2015 s-a desfăcut căsătoria încheiată între Safonov Andrei și Dorneanu-Safonov Aliona, cu stabilirea domiciliului copilului minor la mama acestuia, Aliona Safonov.

Ulterior, prin hotărârea Judecătoriei Căușeni din 8 mai 2015 s-a încasat de la Safonov Andrei în beneficiul Alionei Dorneanu-Safonov pensia de întreținere pentru copilul minor, *****, în mărime de 1/4 din salariu și/sau alte venituri, în mărime de 1 000 de lei/lunar, începând cu 8 aprilie 2015 și până la atingerea majoratului de către copil.

A notat că, în temeiul încheierii executorului judecătoresc din 14 octombrie 2022, la momentul actual cuantumul pensiei pentru întreținerea copilului minor se calculează în raport cu venitul mediu pe țară, care la data emiterii încheierii constituia 9 900 de lei.

Având în vedere faptul că, situația financiară a reclamantului este una nefavorabilă, iar cuantumul pensiei de întreținere pentru copilul minor s-a stabilit în conformitate cu venitul mediu pe țară și conform datelor actualizate, salariul mediu pe țară depășește suma salariului lunar al acestuia, consideră că suma stabilită este exagerată și nejustificată, așa cum dânsul nu deține venituri care ar putea acoperi plata pensiei de întreținere în cuantumul de ¼ cotă parte din salariul mediu pe țară.

Reclamantul a solicitat micșorarea cuantumului pensiei de întreținere în contextul în care, în temeiul ordinului de angajare din 9 octombrie 2023, anexat la cerere, Safonov Andrei este angajat la *****L, ca lucrător auxiliar, iar salariul acestuia este de 4 100 de lei, respectiv cuantumul pensiei de întreținere, reieșind din salariul reclamantului, urmează a fi calculat în mărime de 1 025 de lei, sumă ce constituie ¼ din valoarea totală a salariului lui Safonov Andrei.

Totodată, a indicat că, conform datelor oficiale ale Biroului Național de Statistică, coșul minim de consum pentru copiii minori raportat la țară pentru anul 2023, Semestrul I, este de 2 821,60 de lei, iar ½ cotă-parte pentru fiecare părinte din această sumă constituie 1 410,80 de lei.

Astfel, conform datelor statistice, stabilirea cuantumului pensiei de întreținere a copilului minor în raport cu salariul oficial al lui Safonov Andrei poate acoperi cheltuielile minime necesare pentru întreținerea copilului, iar faptul că ultimului îi revine dublul sumei, pe care de facto acesta ar trebui să o achite, îl consideră discriminatoriu.

În acest sens, având în vedere că, se află în imposibilitate de a achita lunar suma de aproximativ 3 000 de lei, aceasta urmează a fi micșorată, ținându-se cont de starea materială precară a debitorului, or, venitul minim, conduce spre ideea că ar fi necesară reducerea cuantumului pensiei de întreținere a copilului minor.

În acest sens, a indicat cu titlu de practică judiciară pe cazuri similare, hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 27 septembrie 2023, emisă în

cauza civilă nr. 2-6016/23, prin care s-a dispus modificarea cuantumului pensiei pentru întreținerea copilului minor până la 1 000 de lei, motivul constituind starea financiară a tatălui.

Or, urmare a faptului că Safonov Andrei se află într-o situație similară, starea financiară a acestuia fiind una instabilă și dificilă, se consideră îndreptățită de a solicita micșorarea cuantumului pensiei de întreținere la 1 025 de lei, conform calculelor enunțate.

A reiterat că, în conformitate cu jurisprudența națională în litigii similare, în cazurile în care se atestă imposibilitatea părintelui de a achita o anumită sumă lunar, se dispune micșorarea cuantumului pensiei de întreținere a copilului minor, or, dispunerea încasării unei sume disproporționale cu venitul unuia dintre părinți, pune în pericol situația financiară a acestuia.

Poziția instanței de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei Căușeni, sediul Central din 15 august 2024, s-a respins, ca fiind neîntemeiată, cererea de chemare în judecată depusă de Andrei Safonov. S-a încasat de la Safonov Andrei în beneficiul Alionei Dorneanu cheltuielile de asistență juridică în sumă de 2 500 de lei. (f.d. 111-115)

Solicitarea apelantului și termenul de declarare a apelului:

Invocând dezacordul cu soluția primei instanțe, la 29 august 2024, prin intermediul oficiului poștal, Safonov Andrei, a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii Judecătoriei Căușeni, sediul Central din 15 august 2024, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii, cu admiterea integrală a cererii. (f.d. 109-110)

În conformitate cu art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

În acord cu art. 111 alin. (3) Cod de procedură civilă, termenul de procedură stabilit în ani, luni sau zile începe să curgă în ziua imediat următoare datei calendaristice stabilite, datei comunicării actului de procedură sau producerii, evenimentului ori momentului care a condiționat începutul lui.

În speță s-a stabilit că, dispozitivul hotărârii Judecătoriei Căușeni, sediul Central a fost pronunțat public la 15 august 2024, iar cererea de apel nemotivată a fost depusă la 29 august 2024, cu respectarea termenului legal de 30 zile de declarare a apelului.

Argumentele părților:

Prin cererea de apel motivată depusă la 31 ianuarie 2025, Safonov Andrei, a reiterat motivele invocate în cererea de chemare în judecată, suplimentar a indicat dezacordul cu hotărârea instanței de fond, pe care o consideră neîntemeiată și pasibilă de a fi casată, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Safonov Andrei a indicat că, prima instanță nu a luat în considerare faptul că, apelantul primește un salariu mult mai mic, decât salariul mediu pe țară, fapt confirmat prin adeverința de venit anexată la dosar, în temeiul căreia Safonov Andrei dispune de un salariu brut de 5 000 de lei, iar salariul net al acestuia constituie 4 274 de lei și nu deține bunuri imobile.

Consideră că, prin ignorarea celor menționate, prima instanță în fapt i-a încălcat dreptul de proprietate a sa și a familiei acestuia, așa cum la moment acesta este în imposibilitate să își întrețină noua familie, or, actuala soție a acestuia este însărcinată, la întreținerea acestuia se află și copilul biologic al soției.

Apelantul a precizat că, la moment familia apelantului este compusă din 3 membri iar în curând vor fi patru membri, iar prin urmărirea exagerată a venitului calculat în baza codului de executare, apelantul practic este privat de orice câștig material.

A evidențiat faptul că, de dreptul de a solicita modificarea cuantumului pensiei de întreținere pot beneficia în egală măsură ambii părinți în dependență de starea materială și familială a acestora, iar pentru valorificarea dreptului de a solicita modificarea cuantumului pensiei de întreținere părintele nu urmează să probeze în mod cumulativ atât schimbarea stării materiale cât și a celei familiale, fiind suficientă în acest sens, întrunirea a cel puțin uneia din aceste condiții.

Suplimentar a invocat că, la 8 mai 2015 în incinta Judecătoriei Căușeni a avut loc examinarea cererii de chemare în ședință cu privire la încasarea pensiei de întreținere a copilului minor și a pensiei de întreținere a fostei soții, Safonov Aliona. În cadrul ședinței de judecată a comunicat că, activează în construcții, nu are de lucru permanent, salariul acestuia nu este stabil, o lună are 4 000 de lei, o lună nici 500 de lei, se întreține pe lună cu suma de 2 500 de lei. Ca urmare din motiv că, nu are lucru stabil, loc permanent de trai, s-a stabilit o sumă fixă spre achitare lunară în mărime de 500 de lei, la fel s-a stabilit un grafic liber de întrevederi, iar Safonov Aliona a comunicat că, poate veni când va avea dorință, fiind de acord cu suma stabilită de instanță. Tot, la ședința sus menționată a comunicat că, întâmpină dificultăți din partea părinților fostei soții de a se întrevedea cu feciorul sau a afla informații despre el, i se comunica „nu mai suna încoace, Aliona trăiește cu altul”, de asemenea fosta soție a fost informată de a nu crea obstacole de a se întrevedea cu feciorul. Aceste fapte se confirmă prin procesul-verbal audio al ședinței din 8 mai 2015.

A menționat că, în virtutea greutăților și posibilităților limitate pe care le are, mereu a participat prin aportul material și prezența fizică în viața feciorului acestuia, ***** după cum a și fost înțelegerea cu fosta soție la divorț.

Totodată, a indicat că, Melenciuc Elena, bunica feciorului, din motiv că fosta soție din 2016 se afla peste hotare la muncă, a rămas să întrețină feciorul în locul fiicei sale, ca urmare creând obstacole de a se întrevedea cu feciorul, refuzând

ajutorul din partea acestuia, până în final a ajuns la etapa să afle informații despre feciorul acestuia de la persoanele apropiate, iar careva daruri/colete trebuia să transmită, iarăși prin intermediul altor persoane.

A relevat că, din anul 2019 bunica feciorului a început a teroriza, înjosi și umili persoanele prin care transmitea careva bunuri către fiu, ca urmare și aceste posibilități de a transmite ceva feciorului au dispărut. În anul 2019, Melenciuc Elena a fost numită tutore asupra feciorului acestuia prin dispoziția nr. 79 din 1 octombrie 2019 cu privire la instituirea tutelei asupra minorului care prevede că, examinând cererea mamei minorului Dormeanu Aliona şi a Elenei Melenciuc, care are rugămintea de a fi numită tutore asupra minorului ***** a.n. 2013, domiciliat în s. Chircăiești, R. Moldova, s-a numit Melenciuc Elena tutore asupra minorului ***** a*****.

La 6 iulie 2020, Melenciuc Elena a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Safonov Andrei cu privire la decăderea din drepturile părintești, în motivarea acțiunii a indicat că, Savonov Andrei a fost obligat la plata pensiei de întreținere pentru copilul minor *****, până în prezent, nu a contribuit cu nimic la întreținerea acestuia, acumulat restanțe la pensia alimentară pentru 4 ani și 5 luni, la fel a evidențiat că, pârâtul Safonov Andrei nu s-a interesat nicio dată de starea sănătății și ocupația copilului minor, de dezvoltarea lui, împrejurările în care se află zilnic, în prezent ignorând întâlnirea cu copilul, pentru a discuta cu el și a afla despre necesitățile și reușitele lui, abandonând și ignorând copilul totalmente. În baza declarațiilor false a bunicii materne, Melenciuc Elena și în baza încheierilor ilegale ale executorului judecătoresc Maţarin Anatol, Judecătoria Căușeni a constatat faptul că, pârâtul în general nu participă în viața copilului său, nu se interesează de soarta lui, nevoile, greutățile și bucuriile lui, nu participă la educarea și instruirea copilului, circumstanțe ce denotă lipsa totală de interes față de copilul său minor.

Iar, la 28 iunie 2022, Curtea de Apel Chișinău, a casat hotărârea Judecătoriei Căușeni, sediul Central din 17 decembrie 2020 și a emis o nouă hotărâre, prin care s-a respins cererea de chemare în judecată înaintată de Melenciuc Elena împotriva lui Safonov Andrei cu privire la decăderea din drepturile părintești, ca neîntemeiată.

Pentru a decide astfel, Curtea de apel Chișinău a constatat faptul că, Judecătoria Căuşeni eronat a invocat faptul că, Safonov Andrei se eschivează și este de negăsit, deci nu s-a apelat la programul de gestionare Mconect unde este număr de telefon și adresă. La fel s-a constatat și faptul că, executorul judecătoresc la fel nu a apelat la programul de gestionare MConect.

A comunicat că, în temeiul deciziei judecătorești din 8 mai 2015, a fost stabilită o sumă fixă spre achitarea lunară, pentru întreținerea copilului minor, de 500 de lei (a 4-a parte a salariului minim pe țară), din motiv că, nu avea loc de trai

permanent și loc de muncă permanent, pensie care a fost acordată în scop de întreținere a bunicii paterne feciorului, cu excepția anilor 2017-2018, când nu a putut activa în câmpul muncii din cauza accidentului și intervențiilor chirurgicale, dar a acordat un animal (o vită).

Poziția părților în apel:

Apelantul Safonov Andrei și avocatul acestuia Proca Ion în ședința instanței de apel au solicitat admiterea cererii de apel în sensul formulat, casarea hotărârii și emiterea unei noi hotărâri de admitere a cererii de chemare în judecată.

Reprezentantul intimatei, avocatul Cîșlari Ion în ședința instanței de apel a solicitat respingerea cererii de apel și menținerea hotărârii primei instanțe, pe care o consideră întemeiată.

Aprecierea instanței de apel:

Analizând legalitatea şi temeinicia hotărârii contestate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de apel, în raport cu materialele dosarului, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru consideră cererea de apel ca fiind neîntemeiată şi urmează a fi respinsă, cu menţinerea hotărârii primei instanţe, din motivele ce succed.

În conformitate cu art. 385 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul și să mențină hotărârea primei instanțe.

Conform art.25 alin.(1) Cod de procedură civilă, instanța trebuie să cerceteze direct şi nemijlocit probele, să asculte explicațiile părților şi intervenienților, depozițiile martorilor, concluziile expertului, consultațiile şi explicațiile specialistului, să ia cunoștință de înscrisuri, să cerceteze probele materiale, să audieze înregistrările audio şi să vizioneze înregistrările video, să emită hotărârea numai în temeiul circumstanțelor constatate şi al probelor cercetate şi verificate în ședință de judecată.

În acord cu art. 117 alin.(1) şi (2) Cod de procedură civilă, probe în cauze civile sânt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile şi obiecțiile părților, precum şi altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei. În calitate de probe în cauze civile se admit elementele de fapt constatate din explicațiile părților şi ale altor persoane interesate în soluționarea cauzei, din depozițiile martorilor, din înscrisuri, probe materiale, înregistrări audio-video, din concluziile experților.

Prin prisma art. 118 alin.(1), (3) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei sânt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile şi obiecțiile părților şi ale altor participanți

la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

Articolul 130 alin.(1) Cod de procedură civilă statuează că, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Norma cuprinsă la art.240 alin.(1) Cod de procedură civilă, stabilește că, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei şi admisibilitatea acțiunii.

În accepțiunea art.373 alin.(1), (2), (5) Cod de procedură civilă, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor şi obiecțiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanță. În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces. Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Astfel, prevederile legale enunțate supra, în mod expres obligă instanța de apel să verifice circumstanțele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite şi este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei şi să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Concomitent, Colegiul civil reține că, conform regulilor unui proces echitabil, reținând-se rolul determinant al concluziilor sale, instanța de apel, are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la în sucirea motivelor instanței inferioare. (*Hirro Balani c. Spaniei, nr. 18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis c. Greciei nr.21522/93 din 29.05.1997 §43*).

Așadar, art. 1 Cod de procedură civilă, consacră că legislația procedurală civilă a Republicii Moldova reglementează raporturile sociale referitoare la raporturile procesuale civile ce apar la înfăptuirea justiției de către instanțele judecătorești de drept comun şi de cele specializate în cadrul judecării cauzelor în acțiuni civile, precum şi a altor cauze, date în competența lor de prezentul cod şi de alte legi.

Iar, art.5 alin. (1) Cod de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile şi interesele legitime.

Conform art.10 Cod civil, persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să își exercite drepturile şi să își execute obligațiile cu bună-credință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credință se prezumă până la proba contrară. Neexercitarea de către persoanele fizice şi juridice a drepturilor civile ce le revin nu duce la stingerea acestora, cu excepția cazurilor prevăzute de lege.

Norma cuprinsă la art.11 Cod civil, buna-credință este un standard de conduită a unei părți, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere şi luarea în cont a intereselor celeilalte părți la raportul juridic. În special, este contrar bunei-credințe ca o parte să acționeze în contradicție cu declarațiile pe care le-a făcut anterior sau cu comportamentul pe care l-a avut anterior în cazul în care cealaltă parte, în detrimentul său, s-a bazat în mod rezonabil pe acele declarații sau acel comportament.

Dispozițiile art.12 Cod civil, stabilește că, caracterul rezonabil, prevăzut într-o dispoziție legală sau într-un act juridic, se apreciază în mod obiectiv, luând în considerare natura şi scopul elementului supus aprecierii, circumstanțele cazului, precum şi uzanțele şi practicile pertinente.

În contextul pretențiilor deduse judecării instanța de apel reține că, în temeiul art.15 alin.(1) Cod civil apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară.

În temeiul art.16 alin.(1), (2) Cod civil, apărarea dreptului civil se face, în condițiile legii, prin: a) recunoaşterea dreptului; b) restabilirea situației anterioare încălcării dreptului şi suprimarea acțiunilor prin care se încalcă dreptul sau se creează pericolul încălcării lui; c) constatarea sau, după caz, declararea nulității actului juridic; d) declararea nulității actului emis de o autoritate publică; e) impunerea la executarea obligației în natură; f) autoapărare; g) repararea prejudiciului patrimonial şi, în cazurile prevăzute de lege, a celui nepatrimonial; h) încasarea dobânzii de întârziere sau, după caz, a penalității; i) rezoluțiunea sau modificarea contractului; j) neaplicarea de către instanța de judecată a actului ce contravine legii emis de o autoritate publică; k) alte căi prevăzute de lege. Metodele de apărare prevăzute la alin.(1) pot fi invocate dacă sânt întrunite condițiile stabilite de lege şi, după caz, de actul juridic pentru aplicarea acestora.

Conform art.38 alin.(1), (2) Codul familiei, la desfacerea căsătoriei, soții pot prezenta instanței judecătorești un acord privind împărțirea bunurilor lor proprietate în devălmăşie şi plata pensiei de întreținere a copiilor şi a unuia dintre soți, indicând mărimea acesteia, precum şi privind determinarea părintelui împreună cu care vor locui copiii minori comuni.

În cazul lipsei unui acord între soți prevăzut la alin.(1) sau dacă se va dovedi că acordul lezează drepturile şi interesele copiilor minori sau ale unuia dintre soți, instanța judecătorească este obligată: a) să împartă, la cererea soților (a unuia

dintre ei), bunurile lor proprietate în devălmășie; b) să determine care dintre părinți va plăti pensia de întreținere a copiilor minori şi mărimea acesteia; c) să stabilească, la cererea soțului care are dreptul la pensia de întreținere de la celălalt soț, mărimea şi modul de plată a acestei pensii; d) să stabilească cu cine dintre părinți vor locui copiii minori după divorț.

În temeiul art.58 alin.(1) Codul familiei, părinții au drepturi şi obligații egale față de copii, indiferent de faptul dacă copiii sânt născuți în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinții sau separat.

În condițiile art.74 Codul familiei, părinții sânt obligați să-şi întrețină copiii minori şi copiii majori inapți de muncă care necesită sprijin material. Modul de plată a pensiei de întreținere se determină în baza unui contract încheiat între părinți sau între părinți şi copilul major inapt de muncă. Dacă lipsește un atare contract şi părinții nu participă la întreținerea copiilor, pensia de întreținere se încasează pe cale judecătorească, la cererea unuia dintre părinți, a tutorelui copilului sau a autorității tutelare teritoriale.

Conform art. 4 al Legii privind drepturile copilului nr. 370 din 30 noiembrie 2023, respectarea şi garantarea drepturilor copilului se realizează conform următoarelor principii: a) respectarea şi promovarea cu prioritate a interesului superior al copilului; b) egalitatea de şanse şi nediscriminarea; c) respectarea priorității privind creşterea şi educarea copilului în familie; d) dreptul prioritar al părinților de a-şi educa copiii conform propriilor convingeri şi responsabilizarea părinților cu privire la exercitarea drepturilor şi îndeplinirea obligațiilor părintești; e) asistența individualizată a fiecărui copil; f) respectarea demnității copilului; g) ascultarea opiniei copilului şi luarea în considerare a acesteia, ținând cont de vârsta şi de gradul său de maturitate; h) asigurarea continuității în îngrijirea, creşterea şi educarea copilului, ținând cont de originea sa etnică, religioasă, culturală şi lingvistică, în cazul luării unei măsuri de protecție; i) celeritate în luarea oricărei decizii cu privire la copil; j) asigurarea protecției împotriva abuzului, neglijării, exploatării şi oricărei forme de violență asupra copilului.

Corespunzător, art. 8 alin. (1), (2), (5) din aceiași lege consacră că,
fiecare copil are dreptul să locuiască într-o familie, să își cunoască părinții, să beneficieze de grija lor şi să coabiteze cu aceştia. Răspunderea pentru creşterea copilului şi pentru asigurarea dezvoltării acestuia le revine în primul rând părinților sau, după caz, reprezentanților legali/responsabililor legali ai acestuia. Ambii părinți au o răspundere comună pentru creşterea, educarea şi întreținerea copilului. Copilul are dreptul de a menține relații personale şi contacte directe cu părinții, rudele şi cu alte persoane față de care a dezvoltat legături de atașament, în cazul în care acest lucru nu contravine interesului superior al copilului.

La fel, art. 9 alin. (1) din aceiași lege prevede că, copilul separat de un părinte sau de ambii părinți are dreptul să întrețină relații personale şi contacte directe regulate cu cei doi părinți ai săi, dacă aceasta nu contravine intereselor lui.

Iar, art. 11 alin. (1), (2) din Lege, reglementează că, copilul are dreptul de a beneficia de un nivel de trai care să permită dezvoltarea lui fizică, mentală, spirituală, morală şi socială.

Părinților sau reprezentantului legal/responsabilului legal al copilului le revine responsabilitatea de a asigura cele mai bune condiții de viață pentru creșterea şi dezvoltarea acestuia, conducându-se în primul rând de interesul superior al copilului.

Prin prisma surselor de *Soft Low*, și anume, art.18 alin.(1) din Convenția internațională cu privire la drepturile copilului din 20 noiembrie 1989, în vigoare pentru Republica Moldova la 25 februarie 1993, statele părți vor depune eforturi pentru asigurarea recunoașterii principiului potrivit căruia ambii părinți au o răspundere comună pentru creșterea și dezvoltarea copilului. Răspunderea pentru creșterea copilului și asigurarea dezvoltării sale le revine în primul rând părinților sau, după caz, reprezentanților săi legali. Aceștia trebuie să se conducă înainte de orice după interesul superior al copilului.

În corespundere cu art. 3 alin. (l) din aceiași Convenție, în toate deciziile care îi privesc pe copii, fie că sunt luate de instituții publice sau private de ocrotire socială, de către tribunale, autorități administrative sau de organe legislative, interesele superioare ale copilului trebuie să fie luate în considerare cu prioritate.

Articolul 98 alin. (2) Codul familiei statuează că, pensia de întreținere se încasează de la data adresării în instanța judecătorească.

În temeiul art.99 alin.(1) Codul familiei, instanța judecătorească este în drept să hotărască încasarea pensiei de întreținere de la data depunerii cererii. Cuantumul pensiei de întreținere se stabilește în modul prevăzut de prezentul cod. În cazul în care cererea privind încasarea pensiei de întreținere va fi respinsă sau pensia va fi stabilită într-un cuantum mai mic, plățile anterioare sau cele excedentare nu se restituie.

Din actele cauzei s-a stabilit că, Safonov Andrei și Dorneanu (Safonov) Aliona au înregistrat căsătoria la *****, iar din căsătorie, la *****, s-a născut fiul, *****.

Prin hotărârea Judecătoriei Căușeni din 2 martie 2015, căsătoria dintre Safonov Andrei și Dorneanu (Safonov) Aliona a fost desfăcută, iar prin hotărârea Judecătoriei Căușeni din 8 mai 2015, s-a dispus încasarea de la Andrei Safonov în beneficiul Alionei Safonov pensie pentru întreținerea copilului minor, *****, născut la *****, în mărime de ¼ din salariu și/sau alte venituri, începând cu 8 aprilie 2015 și până la majoratul copilului. Prin aceeași hotărâre, de la Safonov Andrei a fost încasată pensia pentru întreținere fostei soții, Safonov Aliona, în

cuantum de 1 000 de lei/lunar, începând cu data de 8 aprilie 2015 și până la 10 martie 2016, precum și cheltuielile de judecată pentru plata taxei de stat în mărime de 510 de lei. (f.d.11-12)

Conform încheierii emise de executorul judecătoresc Mațarin Anatolie nr. 036p/a-1161/2015 din 14 octombrie 2022, menținută prin încheierea Judecătoriei Anenii Noi, sediul Central din 3 martie 2023 și decizia Curții de Apel Chișinău din 22 iunie 2023, s-a stabilit restanța la pensia pentru întreținere ce urmează a fi încasată de la debitorul Safaonov Andrei pentru perioada 8 aprilie 2015-14 octombrie 2022, pentru 7 ani 6 luni 6 zile, în mărime de 152 777,67 de lei. (f.d. 14, 77-80, 93-96)

Ulterior, prin încheierea executorului judecătoresc, Mațarin Anatolie, emisă la 23 august 2023, la cererea debitorului Safonov Andrei, s-a stabilit restanța la plata pensiei de întreținere încasată de la debitorul Safonov Andrei în baza documentului executoriu nr. 2-335/2015 din 8 mai 2015, emis de Judecătoria Căușeni, prin care s-a dispus încasarea pensiei pentru întreținerea copilului minor, *****, în cuantum de ¼ din salariu și/sau alte venituri, lunar, începând cu 8 aprilie 2015 și până la împlinirea vârstei majoratului de către copil, pentru perioada 8 aprilie 2015 – 23 august 2023, în mărime de 293 962,50 de lei. (f.d. 13)

La 30 noiembrie 2023, prin intermediul oficiului poștal, Safonov Andrei, reprezentat de avocatul Proca Ion a depus în instanța de judecată prezenta cerere de chemare în judecată împotriva Alionei Dorneanu (Safonov) cu privire la modificarea cuantumului pensiei de întreținere a copilului minor.

Este cert că, prin ordinul nr. 1/23 din 9 octombrie 2023 ,,Despre angajare în funcție”, Safonov Andrei a fost angajat la ***** în funcție de muncitor necalificat din 9 octombrie 2023 cu salariul întărit conform statelor de personal. (f.d. 7)

În temeiul contractului individual de muncă nr. 01/23 din 9 octombrie 2023, încheiat între ***** în calitate de angajator și Safonov Andrei în calitate de angajat, ultimul a fost angajat în calitate de muncitor auxiliar pe o perioadă nedeterminată cu salariul de 4 100 de lei/lunar. (f.d. 8-10)

Din adeverința de venit din 27 februarie 2024, eliberată de SRPB SRL lui Safonov Andrei, rezultă că, ultimul a primit salariu net pentru luna octombrie 2023 în sumă de 2 475,20 de lei, pentru luna noiembrie 2023 în sumă de 3 473,20 de lei, pentru luna decembrie 2023 în sumă de 3 473, 20 de lei, pentru luna ianuarie 2024 în sumă de 4 274 de lei. (f.d. 72)

La fel, se atestă că, Safonov Andrei a înregistrat o altă căsătorie cu Cucuoș Anișoara la 20 noiembrie 2023 și care are la întreținere un copil minor din prima căsătorie. (f.d. 98)

Conform informației Biroului Național de Statistică, valoarea minimului de existență, în anul 2023 în sate, media anuală pentru un copil din grupa de vârstă 7-

17 ani a constituit 2 985 de lei, iar în orașe mici, media anuală este de 3 168,10 de lei.

Fiind investită cu examinarea cauzei în fond prima instanță a ajuns la concluzia respingerii cererii de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată.

Raportând dispozițiile normelor citate la circumstanțele cauzei, evaluând soluția primei instanțe prin prisma raționamentului pretențiilor înaintate în raport cu circumstanțele de fapt și de drept invocate, Colegiul judiciar consideră că, concluzia instanței de fond este una corectă.

În contextul pretențiilor deduse judecații, Colegiul punctează că, speței sunt incidente prevederile art.75 alin.(2) Cod familiei, conform căror, cuantumul cotelor stabilite la alin.(1) poate fi micșorat sau majorat de instanța judecătorească, ținându-se cont de starea materială și familială a părinților, de alte circumstanțe importante.

Așadar, din sensul normei de drept citate rezultă că, starea materială reprezintă situația socio-economică a persoanei (părinte), determinantă pentru întreținerea unei vieți decente pasibile stabilirii în rezultatul identificării tuturor bunurilor imobile și mobile deținute în proprietate, a veniturilor obținute din activități generatoare de profit, precum și a factorilor ce influențează nemijlocit aspectul economic al persoanei (ex.: capacitatea de muncă, studiile etc.), iar starea familială definește conjunctura și relațiile persoanei (părintelui) în interiorul comunității umane în care coabitează, întemeiate prin căsătorie sau izvorâtă din rudenie. Cu titlu exemplificativ, remarcăm următoarele aspecte intrinseci, care influențează per ansamblu starea familiei, a cărei listă nu este una exhaustivă, și anume, numărul copiilor și persoanelor aflate la întreținere.

Sintagma alte circumstanțe importante, stipulate la finalul normei disputate, extinde sfera de aplicare a art.75 din Codul familiei pentru ipotezele nereglementate de lege, însă care se pot ivi în cadrul examinării unor litigii de acest gen, lăsând o marjă de apreciere instanței de judecată, din perspectiva unor factori care nu se încadrează în condițiile reliefate supra (ex.: chestiuni de ordin medical).

La rândul său, art.75 Codul familiei prevede că, pensia de întreținere pentru copilul minor se încasează din salariul şi/sau din alte venituri ale părinților în mărime de 1/4 – pentru un copil, 1/3 – pentru 2 copii şi 1/2 – pentru 3 şi mai mulți copii. Cuantumul cotelor stabilite la alin.(1) poate fi micșorat sau majorat de instanța judecătorească, ținându-se cont de starea materială şi familială a părinților, de alte circumstanțe importante. În cazul în care unii copii rămân cu un părinte, iar alții – cu celălalt, pensia de întreținere plătită în favoarea părintelui mai puțin asigurat se stabilește într-o sumă bănească fixă, determinată conform art.76.

Dispozițiile art.76 alin.(1) și (2) Codul familiei stipulează că, în cazurile când părintele care datorează întreținere copilului său are un salariu şi/sau alte venituri neregulate sau fluctuabile ori primește salariu şi/sau alte venituri, total sau parțial,

în natură, ori nu are un salariu şi/sau alte venituri, precum şi în alte cazuri când, din anumite motive, încasarea pensiei de întreținere, sub forma unei cote din salariu şi/sau alte venituri, este imposibilă, dificilă sau lezează substanțial interesele uneia dintre părți, instanța judecătorească poate să stabilească cuantumul pensiei de întreținere într-o sumă bănească fixă plătită lunar sau, concomitent, într-o sumă bănească fixă şi sub forma unei cote din salariu şi/sau alte venituri conform art.75. Cuantumul sumei bănești fixe încasate în conformitate cu alin.(1) se determină de instanța judecătorească, ținându-se cont de starea materială şi familială a părților, de alte circumstanțe importante şi păstrându-se, dacă este posibil, nivelul anterior de asigurare materială a copilului.

Iar, în accepțiunea art. 110 din Codul familiei, în cazul în care starea materială sau familială a uneia dintre părți s-a schimbat, instanța judecătorească, luând în considerare şi alte circumstanțe importante ale părților, este în drept, la cererea oricăreia dintre ele, să modifice cuantumul pensiei de întreținere sau să-l scutească pe debitorul întreținerii de plata acesteia.

Conform art. 254 alin. (5) Cod de procedură civilă, dacă pârâtul este obligat, prin hotărâre definitivă, să efectueze plăți periodice și dacă se schimbă circumstanțele care influențează determinarea cuantumului obligațiilor de plată sau durata lor, fiecare parte este în drept să depună o nouă cerere în judecată și să solicite schimbarea cuantumului obligațiilor de plată sau a termenului lor, înaintând o nouă acțiune.

Verificând legalitatea hotărârii contestate în raport cu prevederile aplicabile la caz și criticile aduse în cererea de apel, instanța de apel constată că, soluția a fost dată de către instanța de fond cu elucidarea pe deplin a circumstanțele cauzei, cu aplicarea corectă a normelor de drept material și procedural, cu lămurirea completă și certă a situației de fapt sub toate aspectele invocate.

În debut, Colegiul reține că părinții au drepturi și obligații egale față de copii, indiferent de faptul dacă copiii sânt născuți în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinții sau separat, sunt obligați să-și întrețină copiii minori.

Astfel, lui Safonov Andrei și Alionei Safonov în calitate de părinți, le revine obligația de creștere și întreținere a copilului minor comun, chiar și în condițiile în care căsătoria dintre părinții copilului a fost desfăcută.

Din acțiunea formulată de reclamantul/apelant Safonov Andrei, rezultă că acesta pretinde micșorarea cuantumului pensiei de întreținere a copilului minor *****, a*****, stabilită prin hotărârea Judecătoriei Căușeni din 2 martie 2015 de la ¼ din salariu și alte venituri până la 1 025 de lei, reieșind din schimbarea stării materiale și familiale a reclamantului.

Or, la momentul actual familia apelantului este alcătuită din 3 persoane, în curând vor fi deja patru persoane, deoarece soția actuală a acestuia este însărcinată, iar dispunând de un salariu brut de 5 000 de lei, salariul net constituind 4 274 de

lei, se află imposibilitate să achite lunar suma de aproximativ 3 000 de lei, care la moment se încasează în raport cu salariul mediu pe economie în Republica Moldova, pretenție pe care instanța de fond a respins-o integral.

În acest sens, Colegiul evidențiază că, dreptul de a solicita modificarea cuantumului pensiei de întreținere pot beneficia în egală măsură ambii părinți în dependență de starea materială și familială a acestora, dânșii fiind responsabili în mod solidar de dezvoltarea fizică, intelectuală, spirituală și socială a copilului în unison cu principiile fundamentatele consfințite în legislația națională și cea internațională.

Totodată, pentru valorificarea dreptului de a solicita modificarea cuantumului pensiei de întreținere, părintele urmează să probeze schimbarea stării materiale sau a celei familiale, însă schimbarea situațiilor specificate nu trebuie să fie formală, ci esențială, sarcina respectivă aparținând în exclusivitate instanței competentă să o examineze.

Din interpretarea art.75 alin. (2) Cod familiei, conchidem că, titularul acțiunii care pretinde modificarea (micșorarea sau majorarea) cuantumului pensiei de întreținere își poate întemeia pretențiile sale conform regulilor generale ale procesului civil (contradictorialitatea, egalitatea etc) susținând și fortificând poziția în instanța de judecată prin prezentarea probelor de rigoare, or, legiuitorul nu a prevăzut în cazul modificării mărimii pensiei de întreținere a altor condiții suplimentare decât cele indicate în art.75 alin. (2) Cod familiei, însă conform principiului disponibilității, reclamantul nu este privat de dreptul de a prezenta în instanță o asemenea probă scrisă dacă ea există.

Așadar, modificarea, fie prin micșorarea sau majorarea cuantumului pensiei de întreținere nu trebuie să defavorizeze interesele copilului minor, mărimea acesteia trebuie să fie una rezonabilă și echitabilă, determinată în exclusivitate de instanța de judecată, a cărei discreție decizională nu trebuie să depășească cadrul legal pertinent.

În conjunctura art. 76 alin. (1) și (2) din Codul familiei, este permisă stabilirea pensiei de întreținere în sumă bănească fixă în cazul în care încasarea pensiei de întreținere sub forma unei cote din salariu și/sau alte venituri lezează substanțial interesele uneia dintre părți.

În cazul din speță, apelantul Safonov Andrei nu a demonstrat că, starea materială a acestuia s-a schimbat în așa măsură încât se află în imposibilitate să achite ¼ cotă din salariu și alte venituri, cuantum al pensiei de întreținere ce rezidă din hotărârea Judecătoriei Căușeni din 2 martie 2015, or, din probele prezentate de apelant rezultă contrariul.

În același timp, Colegiul atestă că apelantul Safonov Andrei nu a demonstrat faptul că își îndeplinește obligațiunea de părinte și că contribuie financiar la întreținerea copilului născut din prima căsătorie, *****. Or, conform încheierii

executorului judecătoresc, Mațarin Anatolie din 23 august 2023, apelantul înregistra la data respectivă o restanță la plata pensiei alimentare pentru o perioadă de 8 ani 4 luni și 15 zile, în sumă de 293 962,50 de lei.

De altfel, la materialele cauzei nu se regăsesc nici probe care să confirme că, apelantul a achitat această restanță, el manifestându-și doar dezacordul cu actul emis de executorul judecătoresc, menținut prin decizia instanței de apel și modalitatea de calcul a pensiei de întreținere efectuată de către executorul judecătoresc, care a generat restanța respectivă, prin ce a prejudiciat drepturile și interesele copilului său minor din prima căsătorie.

Corespunzător, cu referire la suma de 1 025 de lei, pe care apelantul este dispus să o achite Colegiul judiciar o apreciază ca fiind una insuficientă pentru întreținerea copilului minor *****, a.n.2013, or, necesitățile copilului prezumă, pe lângă minimul de existență, cheltuieli legate de procurarea hainelor, medicamentelor, cheltuieli necesare creșterii și evoluării echilibrate a copilului**,** astfel că întreținerea pe care apelantul este dispus să o ofere trebuie să corespundă intereselor și necesităților copilului, care să asigure dezvoltarea fizică, intelectuală, spirituală și socială a acestuia la un nivel corespunzător și suficient, în plus, fiind rezonabilă menținerea unui nivel de trai al copilului care să corespundă celui acordat anterior.

În contextul prevederilor legale sus indicate, Colegiul civil punctează că, instanța de fond corect a reținut că, apelantul Safonov Andrei urmează să achite pensia pentru întreținerea copilului minor ***** până la atingerea majoratului acestuia, în condițiile în care copilul minor domiciliază cu mama, Safonov-Dorneanu Aliona, iar potrivit reglementărilor legale ambii părinți sunt obligați la întreținerea copilului lor minor, păstrându-se nivelul anterior de asigurare materială a copilului.

Așadar, nu subzistă argumentele reclamantului/apelant Safonov Andrei cu privire la situația financiară dificilă, deoarece resursele financiare insuficiente ale părintelui nu justifică acordarea întreținerii într-un cuantum diminuat. Or, părintele are îndatorirea să contribuie la întreținerea copilului său într-un cuantum corespunzător necesităților copilului, obligație ce îl impune să desfășoare activitate de muncă, cât și să opteze pentru locuri de muncă cu condiții salariale mai avantajoase, astfel încât să asigure copilului un nivel de trai adecvat și suficient pentru dezvoltarea fizică, mentală, spirituală, morală și socială.

În această ordine de idei, instanța de apel apreciază critic alegațiile apelantului precum că, instanța de fond nu a elucidat pe deplin circumstanțele importante ale cauzei, aplicând eronat normele de drept material, nu a ținut cont de faptul că, are un salariu net minim, or, apelantul/reclamant Safonov Andrei nu a fost lipsit de dreptul de a se angaja la un loc de muncă cu un salariu mai avantajos, ținând cont că cuantumul salariului mediu lunar pe economie,

prognozat pentru anul 2024 stabilit prin hotărârea Guvernului nr. 1033 din 21 decembrie 2023, constituie 13 700 de lei.

De altfel, pensia de întreținere nu se calculează ca o jumătate din minimul de existență stabilit de Biroul Național de Statistică, care pentru anul 2023, media anuală pentru copii în vârstă de 7-17 ani, a constituit 2 985 de lei, iar în orașe mici, media anuală este de 3 168,10 de lei, deoarece stabilirea acesteia se face în conformitate cu principiile legale și necesitățile reale ale copiilor, precum și cu capacitatea financiară a părintelui obligat la plată. Minimul de existență reprezintă doar un criteriu orientativ și nu o limita strictă pentru cuantumul pensiei de întreținere, care trebuie să reflecte în mod echilibrat interesul superior al copiilor și condițiile economice specifice fiecărei cauze.

Aderent, Colegiul reține că copilul minor *****, se află exclusiv la întreținerea mamei Safonov-Dorneanu Aliona, respectiv ultimei îi revin un șir întreg de obligațiuni, cum ar fi îngrijirea zilnică și igiena copilului, procurarea produselor alimentare și prepararea hranei, activități educative și multe altele, respectiv, în aceste condiții, ar fi echitabil ca tatăl copilului ***** să contribuie financiar într-o măsura mai mare, din moment ce alte contribuiții la educația și întreținerea copilului, apelantul/reclamant nu are.

Iar, faptul că, apelantul are la întreținere copilul minor al actualei soții din prima căsătorie și urmează familia actuală să fie compusă din 4 membri, nu poate servi în a defavoriza copii unul față de altul, mai cu seamă este obligat să acorde întreținere corespunzătoare, în egală măsură la toți copiii.

Prin urmare, faptul că suma stabilită depășește minimul de existență nu constituie o sarcină excesivă, ci reprezintă o evaluare corectă și echilibrată a capacității financiare de plată a apelantului. Or, obligația de întreținere a minorilor revine ambilor părinți.

Este important de subliniat că, nimic nu împiedică cealaltă parte, respectiv mama copiilor, să contribuie la întreținerea copiilor minori prin alte forme, precum supravegherea, educația și îngrijirea directă**,** care, deși nu sunt cuantificabile în termeni financiari, sunt totuși esențiale pentru echilibrul și îndeplinirea obligațiilor parentale.

Așadar, diferența dintre suma stabilită de instanță și cea acceptată de apelant nu reflectă un abuz sau o împovărare excesivă, ci rezultă din aplicarea criteriilor legale privind necesitățile copiilor, nivelul de trai al părinților, precum și obligația de a asigura interesul superior al minorului.

În plus, cuantumul de ¼ din salariu și alte venituri pentru un copil minor reflectă o contribuție proporțională cu posibilitățile reale ale apelantului și cu nevoile copilului justificată pe termen lung.

Sub un alt aspect, instanța de judecată are obligația de a asigura copilului protecția și îngrijirea necesară în vederea asigurării bunăstării acestuia, ținând

seama de drepturile și obligațiile părinților săi, ale reprezentanților săi legali sau altor persoane cărora acesta le-a încredințat în mod legal și în acest scop va lua toate măsurile corespunzătoare.

La cele expuse, Colegiul judiciar complinește că, principiul interesului superior al copilului reprezintă mesajul fundamental al Convenției internaționale cu privire la drepturile copilului, în vigoare pentru Republica Moldova din 25 februarie 1993, iar implementarea lui – o obligație de prim ordin pentru statele membre care au ratificat-o.

Colegiul judiciar consideră oportun de a face referire și la Declarația drepturilor copilului din 1959 unde este precizat că, copilul se va bucura de o protecție specială şi i se vor oferi facilități prin lege și prin alte mijloace menite să-i asigure o dezvoltare fizică, mentală, spirituală și socială normale, în condițiile libertății și demnității. În adoptarea legilor necesare realizării acestui scop se va avea în vedere interesul superior al copilului.

Subsecvent, Colegiul civil reține ca fiind neîntemeiate argumentele apelantului precum că, instanța nu a ținut cont de faptul că părinților le revine în primul rând responsabilitatea de a asigura în limita posibilităților și a mijloacelor lor financiare, condițiile de viață necesare copilului, or, prin prisma normelor legale sus enunțate, interesele superioare ale copilului trebuie să fie luate în considerare cu prioritate**.**

Prin urmare, instanța de fond în temei legal a considerat inoportună modificarea pensiei de întreținere pentru copilul minor lunar până la 1 025 de lei, reieșind din valoarea minimului de existență stabilit de Biroul Național de Statistică, în condițiile în care această sumă nu este una suficientă și echitabilă în raport cu obligațiile ambilor părinți, ținând cont de interesul primordial al copilului minor.

Colegiul respinge și celelalte argumente ale apelantului dat fiind irelevante cauzei în contextul celor indicate supra, or, argumentele instanței de fond fiind apreciate în ordine de apel își găsesc justificare absolută atât de fapt, cât și de drept.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, prima instanță a elucidat pe deplin circumstanțele cauzei, a adoptat o hotărâre întemeiată, Colegiul civil conchide privind respingerea cererii de apel și menținerea hotărârii instanței de fond.

În conformitate cu art. 385 lit. a), 389 și 390 ale Codului de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

D E C I D E:

Se respinge cererea de apel declarată de Safonov Andrei.

Se menține hotărârea Judecătoriei Căușeni, sediul Central din 15 august 2024.

Decizia este definitivă și executorie din momentul emiterii, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 2 luni de la comunicarea deciziei integrale, prin intermediul Curții Supreme de Justiție.

Președintele ședinței,
judecătorul Ana Panov

Judecătorii Lucia Bagrin

Diana Corlăteanu